

Dziesmas par miršanu un veļiem

Apgāds www.dudajevagatve.lv

Rīga 2012

Izdošanas datums: 2012.gada 19.jūnijs

24. Projām, projām, pie Veļu mātes

[VijaVigante]

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Projām, projām, pie Veļu mātes!
Kā jūs nācāt, tā aiziesiet.
Pa ciņu, ciņiem, pa purvu purviem,
Pa miglu, pa miglu, pa ceļa malu !

Priekšvārds

Satura rādītājs

daļa: Dziesmas.....	1
1. Baltus zirgus nejūdzati.....	1
2. Brīdi, laiku man dzīvoti.....	2
3. Burbuļaina upe teka.....	3
4. Dzīvoš ilgi nedzīvošu.....	4
5. Dzīvoš ilgi ne tik ilgi.....	5
6. Ej't projāmi, veļu bērni.....	6
7. Gauži rauda tēvs māmiņa.....	7
8. Kaut zinātu to kalniņu.....	8
9. Kur Saulīte kavējiesi.....	9
10. Lien, pelīte, pār zemīti.....	10
11. Lien, pelīte, pazemītē.....	11
12. Mana balta māmuliņa.....	12
13. Manis dēļi maizi cepa.....	13
14. Neraudiet jūs, bērniņi.....	14
15. Nomirst mana māmuliņa.....	15
16. Sasildiesi mūs māsiņa.....	16
17. Šo celiņu rītā gāju.....	17
18. Smilšu māte priecājās.....	18
19. Tek upīte čurkstēdama.....	19
20. Veļu upe pārplūdus'.....	20
21. Veraties veļu vārti.....	22
22. Visi koki gauži rauda.....	24
23. Zin', Dieviņi kālabadi.....	25
24. Projām, projām, pie Veļu mātes.....	26

23. Zin', Dieviņi kālabadi

[FkLaiva]

Ilze Buka liepājas Rucavā, 87.g.v., pier. A. Klotiņš 1961.g. "B.b. dz."78

Zin', Dieviņi, kālabade, es nevaru līksma būt, līksma būt.

Vienbalsīga

1. Zin', Dieviņi, kālabade, zin', Dieviņi, kālabade es nevaru līksma būt, līksma būt.	4. Es mūžami nepārnākšu, jūsu duru virināte, Jūsu duru virināte, alus kannas skandināte.
Vai sirsniņa sajūtuse, ka es ilgi nedzīvošu.	5. Jūs ēdīsīt, jūs dzersiti, es gulēšu smilktainēi, Es gulēšu smilktainēi, kamēr saule debesīs.
2. Lien, pelīte, pār zemīti, meklē manai mūža māju; Vai rūšēja, vai pelēja, vai skanēja staigājoti. Nei rūšēja, nei pelēja, skanēt skane staigājoti.	
3. Jūdzat manai dullinbērus, vedat mani smilktainēi. Pāries jūsu dullinbēri, es mūžami nepārnākšu.	
1. Jūdzat bērus, jūdzat raudus, vediet mani smilktainēi, Pāries bērī, pāries raudi, es mūžami nepārieš'.	2. Jūs ēdīsīt, jūs dzersiti, es rūšēju smilktainē. Nemūžami nepārnākšu, jūsu duru virināt. (teicējas vārdi)

22. Visi koki gauži rauda

[FkLaiva]

Vi - si ko - ki gau - ži rau - da, ru - de - nī - ša
gai - dī - da - mi, ru - de - nī - ša gai - dī - da - mi.

Vienbalsīga

1. Visi koki gauži rauda, rudenīša gaidīdami, rudenīša gaidīdami. Pried'ar egli neraudāja, tām palika zaļi svārki.	3. Teic, Saulīte, noiedama, kur ir mani tēvs māmiņa, Kur ir mani tēvs māmiņa, kur ir mani bāleliņi?
2. Rudens nāca, lapas bira, Saule gāja raudādama, Smagi šņāca egļu meži, pilni Saules asariņu.	4. Mežā mani tēvs māmiņa, mežā īsti bāleliņi: Ozols tēvsi, liepa māte, vītoliņi bāleliņi.

daļa: Dziesmas

1. Baltus zirgus nejūdzati

[VijaVigante]

[FkLaiva]

Anna Zommere Madonas Viesienā, dz. 1892.g.; pier.A.Krūmiņš
1968.g. "B.b.dz."163

Baltus zir-gus nejū-dza-ti, vedot ma-ni kal-ni - ņā,
tā-lu spī-dēj bal-ti zir-gi gau-ži rau-dāj pa - li - cēj'.

Vienbalsīga

1. Baltus zirgus nejūdzati, vedot mani kalniņā, Tālu spīdēj balti zirgi gauži raudāj palicēj', tālu spīdēj balti zirgi gauži raudāj palicēj'.	3. Lēni mani iznesiet, klusi vārtus aizveriet; Es nemūžam neatnākšu jūs' vārtiņus virināt.
2. Jūdzat sirmus, jūdzat bērus, vedat mani kalniņā! Sirmi, bēri pārtecēsi, es nemūžam nepārnākš'.	4. Ieslēdz mani apakš zemes, pazūd zemes atslēdziņ', Gulēt manim zem zemītes līdz jaunai dieniņai.

2. Brīdi, laiku man dzīvoti

[FkLaiva]

Brī-di, lai-ku man dzī-vo - ti, ne-dzī-vo - ti

Sau-les mū - žu, ne-dzī-vo - ti Sau-les mūž':

Vienbalsīga

1. Brīdi, laiku man dzīvoti, nedzīvoti Saules mūžu, nedzīvoti Saules mūž': Ūdeņami akmeņami, tam dzīvoti Saules mūžu.	4. Padziedāju, palīksmoju, ne ilgami mans mužiņis; Tik ilgami mans mūžiņis kā vasaras launadzinis, Kā vasaras launadziņis, kā ūdena burbulītis
2. Kur palika balti sniegi, kur daiļiei augumiņi? Saulē ņēma baltu sniegu, zeme daiļu augumiņu.	
3. Ne visiemi Laima taisa labu vietu maliņāi, Citam Dievis, Laima taisa, citam taisa Veļu māte.	

1. Balta sēda Veļu māte baltābola kalniņāi; Pilnas rokas baltu puķu, klēpī balta villainīte.	5. Šai saulēi, šai zemēi viesam vieni padzīvoju; Viņa saule, viņa zeme, tā visami mūžiņami.
2. Koši zieda veļu kalni dzelteniem ziediņiem; Tur guļ brāļi dravenieki, tur māsiņas rakstītājas.	6. Šai saulēi dzīvojot, viņu Sauli daudzināju; Še atnācu ciemoties, viņā mūžu nodzīvoju.
3. Ne visiemi Laima taisa labu vietu maliņāi; Citam Dievis, citam Laima, citam taisa Veļu māte.	7. Māte, mana mīlā māte, ne tā mana mūža māte; Tā Saulīte, tā zemīte, tā bij' mana mūža māte.
4. Dar' Dieviņi zelta sētu visgarāmi jūras malu, Lai nevara Veļu māte, visu zemi zēģelēti.	

21. Veratiesi veļu vārti

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Veratiesi Veļu vārti, līdz pašami galiņami, līdz pašami galiņami! Nu nāk mana māmulīņa, mani balti bāleliņi.	5. Laima kāra šupulīti, Veļu māte noraisīja; Zemes māte kaulus prasa, Veļu māte dvēselīti.
2. Nāci, nāci Veļu māte, ko par miegu bēdājiesi, Atradīsi biezu putru gara galda galiņai.	6. Kas tur daiļi gaviļēja kapu kalna galiņai? Mūs' māsiņa gaviļēja, Veļu govīs ganīdama.
3. Es redzēju Veļu māti pa vārtiem ienākot, Baltu segu apsegusi, smilšu kurpes kājiņai.	7. Kur māmiņa, tu tecēji, ar to krūkļu vācelīti? Es tecēju odziņās, Veļu māte ogas prasa.
4. Vilteniece Veļu māte, dažu labu pievīlusi: Sakās sērstu aicināti, nelaiž vaira atpakaļi.	

3. Burbuļaina upe teka

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Burbuļaina upe teka, burbuļaina upe teka, no kalniņa lejiņā, Tā aizteka mans mūžiņis veļu kalna smiltiņās.	3. Lai tie mira kam bij' vaļa, es nemiršu, man nav val's, Zīda plavas nenoplautas, zelta kalni neecēt',
2. Gan zināju to dieniņu, kad būs ieti darbiņā, Tās dieniņas nezināju, kad zūd manis augumiņš.	Zelta kalni neecēti, sudrabiņa neapart'.

4. Dzīvoš ilgi nedzīvošu

[FkLaiva]

Irma Kurševica, dz. Madonas Tīrzā 1904.g., dz. 1892.g.;
pīer.a.Krūmiņš 1959.g."B.b.dz."1

Vienbalsīga

1. Dzīvoš' ilgi nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš', dzīvoš' ilgi nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš', Saules mūžu nedzīvoš'.	3. Lai dzīvoju, cik dzīvoju, bet lustīgi padzīvoj', Kad nomiršu, tad gulēšu, kā kociņa gabaliņš.
2. Padziedāju palīksmoju, ne ilgami mans mūžiņš'. Tik ilgami mans mūžiņš kā vasaras launadzinš'.	4. Padziedāju, palīksmoju, neraudzīju ļaunu dien' Ļaunu dienu pabīdīju zem savāmi kājiņām.

1. Veļu upe pārplūdus', no krastiem izgājus'. Tu paliki tai pusē, mums palikti šai pusē.	5. Laba, laba zemes māt', par visāmi māminām: Tā saņēma labus laun's ar abāmi rociņām.
2. Burbuļaina upe tek, no kalniņa lejiņā; Tā aizteka mans mūžiņš, veļu kalna smiltiņās.	6. Veļu māte priecājās, kapu malu staigājot: Gan dēliņu arājiņ', gan meitiņu malējiņ'.
3. Koši zieda veļu kalni dzelteniem ziediņiem; Tur guļ brāļi dravenieki, tur māsiņas rakstītājas.	7. Šai saulēi, šai zemēi viesam vieni padzīvoju; Viņa saule, viņa zeme, tā visami mūžiņami.
4. Visi zieda smilšu kaln' sudrabiņa ziediņiem, Tur guļ mani bāleliņ' sudrabiņa kalējiņ'.	8. Šai saulēi dzīvojot, viņu Sauli daudzina; Še atnācu ciemotiesi, viņā mūžu nodzīvoju. (šis vārdu variants Veļu laikam)

20. Veļu upe pārplūdus'

[FkLaiva]

Gruzīšu māte Lubānā(dzied ar saukšanu)

Ve-ļu u-pe pār-plū-dus', no kras-tie-mi iz-gā-jus',
 5 ve-ļu u-pe pār-plū-dus', no kras-tie-mi iz-gā-jus'.

Vienbalsīga

1. Veļu upe pārplūdus', no krastiem izgājus'. Tu paliki tai pusē, mums palikti šai pusē.	5. Nu aizmiga mūs' tētiņš baltā smilšu kalniņā, Gana teku, gana raud', nedzirdēja, neredzēj'.
2. Noriet Saule vakarā, gan atnāksi citu rīt', Ko ved smilšu kalniņā, tas mūžami neatnāks.	6. Kas manai māmiņai /tētiņam/ šo naksniņu vietu tais'?
3. Zinu dienu pie dieniņas, vienu dienu nezināj', To dieniņu nezināj', kad zūd manis augumiņš.	7. Aiz žēluma nevarēj' uz zemi raudzīties, Kam zemīte tu panēm' mīļu vārdu devējiņ'?
4. Mana balta māmuliņ', cietu miegu aizmigus': Gana teku, gana raud', nedzirdēja, neredzēj'.	8. Ne darbiņis man šķīrās, ne vedāsi valodiņ', Sirds man smaga palikus', asarāmi piemirkus'.

5. Dzīvoš ilgi ne tik ilgi

[FkLaiva]

Maija Slidare, dz. 1868.g. Dignājā; pier. Emīlis Melngailis 1925.g.

Dzī-voš' il - gi, ne tik il - gi, Sau-les mū - žu ne-dzī-voš'

Vienbalsīga

1. Dzīvoš' ilgi, ne tik ilgi, Saules mūžu nedzīvoš'. Ūdentiņš, akmentiņš, tie dzīvoja Saules mūž'.	3. Aizmirsāsi man šodienu div darbiņi nedarīt': Gaisā zvaigznes neskaitītas, jūrā pūķes nelasīt's.
2. No akmeņa lūku plēšu, nevar gala izdabūt; Uz ūdeņa rakstu raksu, nevar raksta uzrakstīt.	4. Kas var zvaigznes izskaitīti, kas Mēnesi aiztecēt, Kas var manu dvēselīti pie Dieviņa aizrunāt?

6. Ej't projāmi, veļu bērni

[FkLaiva]

Gruzīšu māte Lubānā(dzied ar saukšanu)

Vienbalsīga

1. Ej't projāmi, veļu bērni, pa celinu celiņiem! Lai skādīte nenotiktu šīs sētiņas ļautiņiem.	2. Ēdiet, dzeriet, Veļu mātes svētītie, Nīkstiet, putiet, raganas, burvji!

19. Tek upīte čurkstēdama

[FkLaiva]

Dārta Kārklīņa Jelgavas Emburgā, dz. 1828.g. ; pier. G. kārklīšs
"B.b.dz."99*Vienbalsīga*

1. Tek upīte čurkstēdama, burbulīšus mētādama; tek upīte čurkstēdam', burbulīšus mētādam', burbulīšus mētādam'. Tā aizteki mans mūžiņis, kā ūdeņa burbulītis. 2. Brīdi, laiku man dzīvoti, nedzīvoti Saules mūžu, Ūdeņami, akmeņami, tam dzīvoti Saules mūžu. 3. Dod Dieviņi siltu laiku, jel vakara pusītēi; Dod, Dieviņi labu dzīvi, jel mūžiņa galiņāi.	4. Dar', Dieviņi, ko nedari, dar' visiemi līdzībiņu: Kam dar' grūti uzaugoti, tam dar' viegli dzīvojoti. 5. Dieviņš brauca pār kalniņu ābolainu kumeliņu: Veciem veda vieglas dienas, jauniem gudru padomiņu. 6. Kur, Dieviņi tu paliksi, kad mēs visi nomirsimi, Kad mēs visi gulēsime zem zaļāmi velēnāmi?

18. Smilšu māte priecājās

[FkLaiva]

Anna Purviete Madonas Vestienā, dz. 1868; pier. T. Ilstere 1939
"B.dz." 102

Vienbalsīga

1. Smilšu māte priecājās, kapu malu dancojot, smilšu māte priecājās, kapu malu dancojot. Redzēj manu augumiņu divi zirgi davedot.	4. Ai, Dieviņi, ai, Laimiņa, ko tu mani padarīj': Visiem ļaudim Saule lēce, man vienaji aizalaid'.
2. Metu koku, met' akmeni sava kapa dibenā: Negrib koka, ne akmeņa, gribēj' mana augumiņ'.	5. Krita priede, krita egle, zemei gala nedabūj'; Krita manis augumiņis, tas dabūja zemei gal'.
3. Pušķo, māte, savas sagšas, lai stāv manas nepušķot's: Es ar Dievu saderēju gulēt smilšu kalniņā.	6. Saka zeme sliktu dara, zemīt dara visiem lab': Tā trūdina kokiem saknes, trūdēs manu augumin'.

7. Gauži rauda tēvs māmiņa

[FkLaiva]

Līze Graubiņa Grienvaldē(Bauskas Zālītē); pier. J. Graubiņš
"B.b.dz." 87

Vienbalsīga

1. Gauži rauda tēvs, māmiņa, smiltienāi vadīdam'; Gauži rauda tēvs, māmiņa, smiltienāi vadīdam', smiltienāi vadīdam'. Neraudiet, tēvs, māmiņa, tur es jūs sagaidīš.	5. Priēžu koka namu daru, zaļa maura jumtu jum', Mūžam duru neatvēra, mužam manis neredzēj'. Aizsavēra zemes vārti, aizkrīt zemes atslēdžiņ Gulēt manim zem zemītes, kamēr Saule debesīs.
2. Skaisti mani pavadiet, cieti vārtus aizveriet', Ne mūžami neatnākšu jūsu vārtus virināt.	
3. Nebij' manis augumiņis trim bērīmi vizināts; Nu šodien vizināja, smiltainēi aizvedot.	
4. No Dieviņa izlūdzosi mazu zemes gabaliņ', Mazu zemes gabalinu augumiņa garumiņ'.	

8. Kaut zinātu to kalniņu

[FkLaiva]

Kaut zi-nātu to kal-ni-ņu, kur guļ mana māmulīt,
 kaut zi-nātu to kal-ni-ņu, kur guļ mana mā-mulīt'.

Vienbalsīga

1. Kaut zinātu to kalniņu, kur guļ mana māmulīt, Es neļautu to kalniņu cūciņāmi rušināt.	4. Liepu lapu ceļu klaju, māmuliņas gaidīdam'; Vējš aizpūta liepu lapas, māmulinas nesagaid'.
2. Es apsistu to kalniņu ar ozola dēlīšiem, Ar ozola dēlīšiem, ar sudraba nagliņām.	5. Nevienami nesacīju savu lielu žēlabin', Vējiņami vien pateicu, lai tas augsti vēdināj'.
3. Aiziet Saule vakarāi, nomirst mana māmuliņ'; Saulīt' balta gan uzlēca, māmulina neatnāc'.	

17. Šo celiņu rītā gāju

[FkLaiva]

Līze Melngailis, dz. 1852.g. Valbeģiešos; pier. E. M. 1896.g. Raunā III
d. 669

Šo ce-li - ņu rī-tā gā - ju, šo ce-li - ņu va-ka-rā.

Vienbalsīga

1. Šo celiņu rītā gāju, šo celiņu vakarā. Pa šo pašu aizlīgoja mans daiļajis augumiņš.	3. Ar Saulīti saderēju, ar zemīti nevarēj', Ar zemīti nevarēju, iekams devu augumiņ'. Šai Saulēi dzīvojoti viņu Sauli daudzinaj'.
2. Saule, Saule, zeme, zeme ar manīmi ienaidā. Zemi minu kājiņāmi, ko Saulīte tev darīj'?	Še atnācu ciemotiesi, viņā - mūžu nodzīvoj'.

16. Sasildiesi mūs māsiņa

[FkLaiva]

Sa-sil-die-si mūs mā-si-ņa, sa-va tē-va sil-tu-mā,
 5 sa-sil-die-si mūs mā-si-ņa, sa-va tē-va sil-tu-mā.

Vienbalsīga

1. Sasildiesi mūs māsiņa, sava tēva siltumā,
Ne viņš vaira kurināsi, ne viņš tevi sildīs vairs.
2. Visas vīzes pastaliņas, visas metiet ugunī,
Lai bērniņi nevalkāja, lai nerauda asariņ's.
3. Vakar tēvu glabājami, šodien mantu dalīsim:
Šim saujiņa, tam saujiņa, dēliņami riekšaviņ',
Dēlinami riekšaviņa par galviņas turējum',
Par galvinas turējumu, par kājiņu āvumiņ'.

9. Kur Saulīte kavējiesi

[FkLaiva]

Kur, Sau-lī - te, ka-vē-jie - si, kad tu ag - ri ne-te-cēj';
 5 kur, Sau-lī - te, ka-vē-jie - si, kad tu ag - ri ne-te-cēj'.

Vienbalsīga

1. Kur, Saulīte, kavējiesi, kad tu agri netecēj'; kur, Saulīte, kavējiesi, kad tu agri netecēj'.
Aiz kalniņa kavējosi, bārenīti sildīdam'.
Svešā māte izlaidusi basajāmi kājiņām.
2. Tālu, tālu Saule teka, vēl tālāku māmuliņ'.
Es Saulīti ieraudzīju, māmuliņu neredzēj'.
3. Ai, Saulīte, mīļa, balta, sērdienīšu māmuliņ';
Kājas, rokas sasildīja, valodiņas vien nebij'.

10. Lien, pelīte, pār zemīti

[FkLaiva]

Kristēne Kaula Rucavā, 81.g.v.; pier.A. Klotiņš 1961.g. "B.b. dz."31

Lien, pe - lī-te, pār ze-mī - ti, lien, pe - lī-te, pār zemīt',

5 apraug' manu mū-ža mā-ju, apraug' manu mū-ža māj'.

Vienbalsīga

1. Lien, pelīte, pār zemīti, lien, pelīte, pār zemīti, apraug' manu mūža māju, apraug' manu mūža māj'. Nei rūšēja, nei pelēja, skanēt skane staigājoti.	4. Gana laba viņa Saule, nemīlīga dzīvošana: Ne tur dziedā sīki putni, ne kūkoja dzeguzīte.
2. Šai saulēi, šai zemēi viesiem vieni padzīvoju. Viņa Saule, viņa zeme, tā visami mūžīgi.	5. Kūko, kūko, dzeguzīte, kur tu mani aizkūkosi? Baltā smilšu kalniņāi apakš zaļas velēniņas.
3. Mīlē mani šī Saulīte, viņa Saule nemīlēja; Šī Saulīte man zināma, viņa Saule nezināma.	

15. Nomirst mana māmuliņa

[FkLaiva]

No-mirst ma-na mā-mu-li-ņa, ap-dziest ma-na u-gun-tiņ',

Vienbalsīga

1. Nomirst mana māmuliņa, apdziest mana uguntiņ', nomirst mana māmuliņa, apdziest man uguntiņ', Ciemā teku uguntiņas, kur tecēšu māmuliņ's?	3. Ne visiemi putniņiemi spārnu gali pazeltīt'; Ne visiemi bērniņiemi savs tētiņis māmuliņ'.
2. Rāmi, rāmi, vējiņš pūta, man matiņus purināj': Man māmiņa nomirusi, nav matiņus sapinus'.	4. Skrien, putniņi, meža malu ar mazoi grāmatiņ'; Nes manai māmiņai simtu labu vakariņ'. Kaut es savu māmuliņu caur zemīti sadzirdēt', Es satītu valodiņu kā dzijīņu kamolā.

14. Neraudietī jūs, bērniņi

[FkLaiva]

Aiviekste

Ne-rau-die-ti jūs, bēr-ni-ņi, bez tē-ti-ņa pa-li-kuš':

5 Ci-tam cim-di, ci-tam ze-ķes, ci-tam gud-ris pa-do-miņš.

Vienbalsīga

1. Neraudietī jūs, bērniņi, bez tētiņa palikuš': Citam cimdi, citam zeķes, citam gudris padomiņš. 2. Kur palika mūs tētiņš, ka neredza staigājot? Jau celiņi aizauguši ar balto āboliņ'. 3. Tu, tētiņi jauns nomiri, ko tu manim atvēlēj'? - Es, dēlini, tev atstāju visu savu bagātīb': Tev, dēliņi, mani stāļi mani bērni kumeliņ', Tev, dēliņi manas klētis, manu klēšu atslēdziņ's.	4. Tu, tētiņi nomirdamis, ko atstāji bērniņiem? - Es atstāju bērniņiem savu gudru padomiņ'.

11. Lien, pelīte, pazemītē

[FkLaiva]

Rucava "B.b.dz."23

Lien, pe-lī-te, pa-ze-mī-tē, ap-raug' ma-nu mū-ža māj',

5 trai - rī - ri - di ral-lal-lā, ap-raug' ma-nu mū-ža māj'.

Vienbalsīga

1. Lien, pelīte, pazemītē, apraug' manu mūža māj', traīrīdi rallallā, apraug' manu mūža māj'. Vai pelēja, vai rūsēja, vai skanēja staigājot? 2. Klauvē mana dvēselīte pie Dieviņa namdurvīm; Celies dieviņ aunes kājas, laid iekšāi dvēselīt'.	3. Pie Dieviņa es nogāju, pie Dieviņa es palik', Pie Dieviņa tīra maize ne grūžama, ne maļam'. 4. Kas var zvaigznes izskaitīti, kas Mēnesi aiztecēt; Kas var manu dvēselīti pie Dieviņa aizrunāt?

12. Mana balta māmuliņa

[FkLaiva]

6 Mana balta mā-mu-li-ņa cietu miegu aiz-mi-gus', ma-na bal-ta
mā-mu-li-ņa cie-tu mie-gu aiz-mi-gus', ei - jā!

Vienbalsīga

1. Mana balta māmuliņa cietu miegu aizmigus', mana balta māmuliņa cietu miegu aizmigus', eijā!
Nedzirdēja vēja pūšot, ne bērniņu raudājot.
Cel, māmiņa, ut galviņu, es pacelšu velēniņ'.
Es tev teikšu raudādama, ko man dara sveša māt':
Plūca matus, cirta plīķi, spēra kāju pagultē.
Bīsties Dieva, sveša māte, neraudini bārenīt'!
Bārenītes asariņas maksā zelta gabalin'.
Es piestāju pie ābeles, kā pie savas māmuliņ's,
Birst ābelei balti ziedi, man birst gaužas asariņ's.

13. Manis dēļi maizi cepa

[FkLaiva]

Lizbete Valdmane Liepājas Tāsos, 60 g.v.; pier. R. Jermaks 1961.g.
"B.dz." 74

5 Manis dē - ļi mai-zi ce-pa, brūvē sal-du a - lutiņ',
vi - si ē-da, vi - si dzē-ra, ma-ni ve-da smiltā-jā.

Vienbalsīga

1. Manis dēļi maizi cepa, brūvē saldu alutiņ', Visi ēda, visi dzēra, veda mani smiltājā.	3. Viegli mani iznesieti, lēni vārtus aizveriet! Nu es iešu tai ciemāi, no kā mūžam nepārnāk!
2. Jūdzat bērus, jūdzat raudus, vediet mani smiltājā, Bēri, raudi pārtecēsi, es nemūžam nepārnākš.	
1. Bērīts, manis kumelinis, aiznes mani kalniņā; Kalniņāi viegla dzīve zem zaļāmi velēnām.	2. Kapsētai treji vārti, visi treji sudrabot'; Kad tos vienus virināja, visi treji noskanēj'.